

Szabad ezt így?

Meghívót kaptunk, aminél első látásra őszintén megörültünk. A Fővárosi Könyvtár, ez a nagymultú és jelentős intézmény most alakítja Barátai Egyesületét és ennek alakuló közgyűlésére invitáltak. Örültünk, mert tudatában vagyunk annak, mily fontos s talán döntő szerepe lehet a Fővárosi Könyvtárnak a demokratikus Magyarország s annak fővárosa nevelésében, mulattatásában szükségese egy baráti kör, amely fejlődjön egy ilyen intézménnyel. Örültünk, mert mindig örömmel tölt el bennünket, ami szellemiséggel van egybekötve, még az is felvidámitott s benső öröme fakasztott, hogy a meghívó szép befűkkel, szépen nyomolt... Hanem azután örömlünkbe egy kis üröm is vegyült. Sajnos, utóbbi időben egyre több az üröm mindenütt és mindenben. A szépen nyomolt „elgondolás és megvalósítási tervzetel” első pontja ugyanis így szót: 1. A Fővárosi Könyvtár Barátai Egyesülete mozgalmat indít, hogy a házi társadalomban, a Fővárosi Könyvtár 75 fók-nepkönyvtára javára könyv- és pénzádonányokat gyűjtson, az elhagyott javak között fellaláható könyvgyűjteményeket megszerezze...

és tovább nem is olvastuk. Letettük szépen a tervzetet és elgondolkoztunk.

Hát szabad ezt így? Hát senkinek sem jut eszébe, hogy itt tulajdonképpen javarészt volt zsidótulajdonban lévő könyvek-ről van szó s azt ilenék felkínálni, vagy odaadni, ha már tulajdonosuk nem került elő, a zsidó közületeknek? Sőt, valami felrémlett bennünk. Mintha épp az *Uj Élet*-ben olvastuk volna *Keresztury Dezső*nek, a vallás- és közoktatásügy miniszterének nyilatkozatát, amelyben pártolja az ilyenmü zsidó kérelmet. Azóta nem történt volna semmi? Lehetséges ez? Feltételezzük, hogy a Fővárosi Könyvtárt teljes jóhiszeműség vezelte. Így hát sürgös intézkedést kérünk a kormánytól: *haladéktalanul adjon ki oly írteltemben rendeletet, hogy a zsidótulajdonban volt s elhagyott javaknak minősülő könyveket szolgáltsák ki nyomban az Országos Iróddknak.*

Miniszter Ur! Várjuk intézkedését. Addig pedig nem megyünk el a Baráti Egyesület alakuló közgyűlésére.

(déb.)